

Críticateatre

Jordi Bordes

Dues Marilyn, entre suggerir i ensenyar

Monroe-Lamarr

Autoria: Carles Batlle
Direcció: Sergi Belbel
Intèrprets: Elisabet Casanovas, Laura Conejero, Eloi Sánchez, David Vert
Sala Tallers, TNG, 25 de novembre (fins al 20 de desembre)

Una

Autoria i direcció: Raquel Cors
Intèrprets: Eva Lyberten i Mireia Tejero
Espai Lliure, 26 de novembre (fins al 13 de desembre)

La casualitat ha fet que, tot i el salt mortal forçat per la Covid, coincideixin dues obres que debaten l'objecte sexual de la dona, i com es posiciona ella mateixa, en veure-hi aquest joc. Carles Batlle imagina una trobada entre Lamarr i Monroe en què es vol evidenciar l'amargor de les dues dones que se saben subjectes i refusen la imatge d'objecte amb què ha especulat Hollywood. Raquel

Cors ha volgut que una actriu de cine porno dels anys 80 (Eva Lyberten) es reivindicui per sobre de la filmació adreçada a persuadir la mirada més masculina. En totes dues obres es reclama el respecte de la persona per sobre de la seva bellesa.

Batlle treu petroli en reivindicar Lamarr com la inventora d'un sistema per fer que els torpedes comunistes errin el tret. És de cabdal importància per als americans quan es descobreix el pla de míssils russos a la Cuba del 1962. Lamarr, doncs, era molt més que aquella morena de la gran pantalla que treia el singlot als homes i que miraven d'imitar les dones. Una trobada íntima permetia veure-la amb les seves contradiccions, però sobretot que lluis la seva intel·ligència. No se sap com era Marilyn, realment, només es

Eva Lyberten, en un instant del muntatge d'«Una», amb dramaturgia de Raquel Cors i Daniel Lacasa ■ SILVIA POCH

pot deduir la seva sensibilitat a partir d'un llibre de records del personatge que apareix en la funció. L'obra transcorre massa plana, tot i que tant Laura Conejero (*La importància de ser Frank*) com Elisabet Casanovas (*Kassandra, Merli*) tenen molta més pólvora. El glamur, que es volia espolsar, les tapa de nou.

Un contrapunt notable és *Una*. Encara que estigui cridat a un públic menys popular, el cos jove de Lyberten enamora la càmera des de la llibertat. Ella invoca Marilyn en un instant de l'espectacle. La dramaturgia de Cors i Lacasa alterna l'off, els vídeos i, sobretot, el saxo de Mireia Tejero, que permet la coreografia alliberadora de la Lyberten de 62 anys. Persuadeixen amagant el sexe, en comptes de glamur hi ha la veritat de la primera persona, implacable. I, sorpresa, alliberador. ■

Andrés Lima posa llum al costat fosc, a 'Prostitución'

Redacció
BARCELONA

El director Andrés Lima amb el dramaturg Albert Boronat trenquen tots els tabús a *Prostitución*, una peça documental feta a partir d'entrevistes amb prostitutes de Barcelona i de Madrid. L'obra, que s'ha reprogramat, es veurà demà i dimarts al Teatre Municipal de Girona dins de Temporada Alta.

Parlar-hi obertament, sense estigmatitzar i aprendent a escoltar-les i a entendre el seu dia a dia. Carmen Machi, Nathalie Poza i Carolina Yuste posen la interpretació al servei d'aquestes històries que commouen i incomoden el públic, tot escoltant i provant d'entendre les raons d'aquesta feina sobre desig, necessitat, secrets, violència, tendresa, dolor, plaer, companyia, pagar per tenir sexe, cobrar per fer sexe, diu Lima. ■

Cuina fàcil, atractiva
i sana per a cada dia!

carmanyoles
Receptes saludables per a cada dia

L'ALVOCAT
Fresc i saludable

LA CARXOFA
Font de salut i plaer

ELS FERMENTATS
Un món per a l'organisme

Cossetània
EDICIONS